

Nr 207.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 31 maj 1911.
— — — — Andra kammaren den 31 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående anordnande af stormvarningssignaler vid Sveriges ostkust.

(Första kammarens tillfälliga utskotts (nr 2) utlåtande nr 16.)
(Andra kammarens tillfälliga utskotts (nr 2) utlåtande nr 4.)

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har framhållits behovet af att en utredning komme till stånd i fråga om upprättande af stormvarningsstationer vid Sveriges ostkust till tjänst för sjöfartens och fiskerinäringens idkare.

Insikten om stormvarningars betydelse är ej ny. Redan i den meteorologiska centralanstaltens första instruktion ingick föreskrift om bekantgörande af storms annalkande. Då emellertid denna föreskrift icke följdes, gjordes under årens lopp af i handels-, sjöfartens och fiskerinäringens intressen verkande föreningar och organisationer med flera framställningar rörande det synnerligen stora behovet af stormvarningar. Till följd häraf hafva från hösten 1905 stormvarningsstationer upprättats vid rikets väst- och sydkuster, så att för närvarande, enligt hvad för Riksdagen uppgifvits, finnas 46 dylika stationer, hvaraf den östligaste är Utlängan i Blekinge län.

Om de sålunda införda stormvarningarnas gagn råder icke mera än en mening, eller att de varit till utomordentlig betydelse för sjö-

farten och för den i fiskerinäringen arbetande kustbefolkningen. Insikten härom har ock, enligt hvad till Riksdagens kännedom kommit, under de senaste åren föranledt framställningar till Eders Kungl. Maj:t från en mängd sjöfartsintresserade kretsar och föreningar om att stormvarningsstationer måtte inrättas jämväl utmed Sveriges ostkust.

Önskvärdheten af att såväl i fiskets som sjöfartens intresse åtgärder vidtagas för inrättande af stormvarningsstationer vid Sveriges ostkust bekräftas ock af till vederbörande utskott inom Riksdagen inkomna yttranden af såväl landtbruksstyrelsen som lotsstyrelsen.

Kostnaderna för ifrågasatta stormvarningsstationer torde blifva obetydliga gentemot de stora värden, som genom desammas tillkomst skulle kunna räddas.

Riksdagen, som sålunda håller före, att det är ett statsintresse att i nu förevarande afseende komma ostkustens fiskare och sjöfolk till hjälp, vill dock, med hänsyn till hvad lotsstyrelsen anfört, uttala den uppfattningen, att vid inrättandet af stormvarningsstationer i främsta rummet sådana platser böra ifrågakomma, där oberoende af nu förevarande angelägenhet telefon- eller telegrafledningar finnas eller komma att anläggas.

På grund häraf får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t låta snarast möjligt utreda frågan om upprättandet af stormvarningsstationer vid Sveriges ostkust, till tjänst för sjöfartens och fiskerinäringens idkare, och till Riksdagen inkomma med de förslag, som af utredningen kunna betingas.

Stockholm den 31 maj 1911.

Med undersätlig vördnad.